

Nume:
Prenume:
Anul I, Istorie

LABORATOR DE INFORMATICĂ

Subiectul 1. Să se reproducă titlul documentului, folosind caractere *Garamond aldine cursive*, cu un corp de **18 pt**, de culoare **roșie**, cu un efect de umbrire (*Engrave*, de exemplu) și un efect de capitalizare (*SMALL CAPS*, de exemplu); adăugați și un efect de animație. Literelor să fie *s p a ț i a t e* cu 5 p t. Paragraful titlu să aibă textul centrat, opțiunea de paginare *Keep with next*, deplasări suficiente față de marginile laterale și față de paragrafele vecine și un chenar incomplet care să creeze efectul de subliniere al modelului

Subiectul 2. Să se reproducă titlul documentului și textul de mai jos cât mai fidel, acordând atenție scrierii corecte a diacriticelor, elementelor de format al caracterelor (caractere italice, aldine, corpul și culoarea caracterelor, folosirea altui *font*, spațierea literelor dintr-un cuvânt) și elementelor de format al paragrafului (alineat, deplasări la stânga și la dreapta, alinierea textului la margini, spațierea verticală a paragrafelor între ele și a liniilor în interiorul unui paragraf)

Descendenții lat. ille, illa

Din demonstrativul latin *ille, illa* se explică pronumele personal accentuat *el, ea* și neaccentuat *il, o*, articolul hotărât enclitic *-le, -l, -a* și articolul posesiv-genitival proclitic *al, a*, precum și pronumele și adjectivul demonstrativ *ăl, a*. De asemenea el intră în construcția unor forme demonstrative compuse.

Această profuziune de forme divergente, prezența printre ele a unor forme aberante sau măcar neașteptate (*-le, -a, o*) și regularitatea corespondenței între paradigmă și funcție nu se pot explica (și până acum nici n-au fost explicate) decât dacă admitem că, în evoluția ei, latina vulgară de la baza românei a trecut prin trei etape:

- 1° evoluție divergentă a demonstrativului *ille, illa* în funcție de contextul accentual, de tempo și de registrul limbii¹;
- 2° libertate relativă în utilizarea unei forme sau a alteia cu o funcție determinată sau într-un context determinat²;
- 3° specializarea unor forme cu anumite funcții³.

În general alegerea pe care limba o face în etapa 3° este conformă cu evoluția fonetică, cea mai frecventă în contextul dat, înregistrată în etapa 1°. Alegerile aberante nu se pot însă explica decât dacă admitem existența etapei intermediare 2°.

Alexandru Graur admite că atât poziția enclitică a articolului, cât și forma *-a* se pot explica prin dependența articolului de adjectivul următor.

apud A. Graur, *Sur l'enclise de l'article en roumain*

¹ Utilizarea unei forme sau a alteia era strict determinată de satisfacerea unor constrângeri de acest ordin.

² Vorbitorul are o anumită libertate de a alege din tezaurul de forme care s-au creat în etapa precedentă.

³ Vorbitorul folosește o singură paradigmă pentru a exprima o anumită funcție.

Subiectul 3. Să se reproducă textul de mai jos cât mai fidel, acordând atenție scrierii corecte a diacriticelor, simbolurilor speciale și literelor suprascrise, elementelor de format al caracterelor (caractere Times New Roman de 12 pt) și elementelor de format al paragrafului (letrină, alineate, alinierea textului la margini, spațierea verticală a liniilor în interiorul unui paragraf, opriri de tabulator personalizate)

ost-au acestu Ștefan^u Vodă om^u nu mare de statu, mânios^u și degrabu vărsătoriu de sânge nevinovat^u. De multe ori la ospete omoșia fără giudețu. Amintrilea era om^u întreg^u la hire, neleneșu și lucrul său îl știea a-l acoperi și unde nu gândieai, acolo îl aflai. La lucruri de războaie meșter^u, unde era nevoie însuși se vîrîea, ca, vădându-l ai săi, să nu să îndărăpțe. Și pentru aceea, țaru războiu de nu biruia. Și unde biruia alții, nu perdea nădejdea, că, știindu-să căduț^u gios^u, să rădica deasupra biruitorilor^u.

Mai apoi, după moartea lui, și ficiorul^u său, Bogdan^u Vodă, urma lui luasă, de lucruri vitejești, cum să tâmplă, den pom^u bun^u, roadă bună op să iasă.

Grigore Ureche

Subiectul 4. Să se stabilească formatul paginii pentru document (A4, dispunere în oglindă a paginilor pare și impare, margini superioară și inferioară de 2.5 cm, margine stângă de 1 cm, dreaptă de 2,5 cm, cotor de 0,5 cm, antet și subsol diferit pentru paginile pare și impare, ca și pentru prima pagină). Inseși un salt de pagină, încât documentul să aibă măcar trei pagini, și definiți antete și subsoluri pentru document.